

Δημήτρης Στεργίου Καψάλης,
Δήμαρχος Πεντέλης

Η διοίκηση συνεχίζει να πάσχει από κακοδιαχείριση των αιρετών

Ο επαγγελματίας περιπετερούχος αποτελεί πολύ σοβαρή υπόθεση για όλη την Ελλάδα

ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΑΡΑΒΕΛΙΔΗ

«Το περίπτερο είναι χώρος διακίνησης πληροφορίας και χώρος επικοινωνίας και όποιος τα προσπεράσει, ιδίως όταν είναι πολιτικός σε τοπικό επίπεδο, κάνει λάθος», δηλώνει, με την εμπειρία των πέντε τετραετιών από τη θέση του δημάρχου Πεντέλης, ο Δημήτρης Στεργίου – Καψάλης. Ένας πολιτικός, με μισό αιώνα εμπειρίας στην διοίκηση, μετά από τριάντα χρόνια υπηρεσίας στο στράτευμα και είκοσι χρόνια στην τοπική αυτοδιοίκηση, άνοιξε τις πόρτες του γραφείου του και μίλησε στο *Retail and Tobacco News*, για τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η τοπική κοινωνία και την άριστη σχέση του με την μικρή λιανική.

Ο Δημήτρης Στεργίου – Καψάλης, είναι γέννημα – θρέμμα Πεντελιώτης. Τον Ιούνιο του 1994, εξήλθε του στρατεύματος με το βαθμό του ταξίαρχου, ως υποψήφιος Ευρωβουλευτής. Στην συνέχεια, ανέλαβε τα ινιά της Κοινότητας Πεντέλης, το 1998. Από τότε, κράτησε στα χέρια του το «τιμόνι» της περιοχής και αντιμετώπισε πολλές προκλήσεις, όπως το υπέρογκο χρέος του Δήμου που κα-

τάφερε να το μειώσει από 15 εκατ. ευρώ σε 2,5 εκατ. ευρώ και μάλιστα, μέσα στα χρόνια της κρίσης. Αντλώντας από τα βιώματά του στην κεφαλή του Δήμου, φανερώνει το «μυστικό» της ανάπτυξης και κυρίως, τον τρόπο με τον οποίο η αλλαγή νοοτροπίας, μπορεί να αλλάξει τα πράγματα, όχι μόνο σε επίπεδο τοπικής αυτοδιοίκησης, αλλά και στην αντιμετώπιση σημαντικών θεμάτων, σε

εθνικό επίπεδο, όπως στη «μάχη» για που δίνει η χώρα, για την έξοδο από την περίοδο των μνημονίων. Αποκαλύπτει τον πόλεμο Βορρά – Νότου, που μαίνεται στην Ευρώπη και πώς η διελκυστίνδα μεταφέρεται και σε επίπεδο Δήμων. Ο ίδιος δηλώνει αντί-Γερμανός, αλλά κρούει τον κώδωνα του κινδύνου και για τους «άπειρους» και τους «περαστικούς» της εξουσίας, εντός συνόρων.

Σταχυολογώντας τις αρετές της εξουσίας, δίνει ιδιαίτερο βάρος στην ανάγκη για εξειδίκευση. Ο δήμαρχος πρέπει να είναι πάντα και μόνο δήμαρχος, με απόλυτη αφοσίωση στις ανάγκες του Δήμου, τόνισε, για να προσθέσει χαρακτηριστικά, «εάν κάποιος πρωί έρθετε έξι και ένα λεπτό και δεν είμαι στο γραφείο μου, εκείνο το πρωί θα έχω πεθάνει. Η διοίκηση, έχει δύο λέξεις, το "δίκαιο" και το "παράδειγμα". Είναι αίμα, ιδίως το "παράδειγμα", είναι αίμα!».

Στην εποχή των μνημονίων, οι μικρές επιχειρήσεις, τα περίπτερα, βρίσκονται αντιμέτωπες με μεγάλες δυσκολίες, όμως οι επαγγελματίες καταφέρνουν να παραμείνουν ζωντανοί. Ποια η σημασία του περιπτέρου, μέσα στον Δήμο;

Είναι ένα πολύ σοβαρό θέμα, αυτό του επαγγελματία και του περιπτέρου. Όχι μόνο στη ζώνη ευθύνης του Δήμου, αλλά στην Ελλάδα ευρύτερα. Γενικά για τα καταστήματα και τον μικρό-επαγγελματία, στους Δήμους, και στην περιοχή μας, η λέξη «κατάντια» νομίζω τους αντιπροσωπεύει. Θεωρώ όμως ότι σε αυτή την «κατάντια», τα περίπτερα παραμένουν ζωντανά καταστήματα, τα οποία παραμένουν ζωντανά αφενός για τί η συναλλαγή τους με τον πολίτη γίνεται σε μικρό εύρος οικονομικό και ακόμα τέτοιες δυνατότητες διατηρούνται ζωντανές. Βέβαια, λαμβάνοντας υπόψη ότι σιγάρο, πάει να εκλείψει σε ότι αφορά την κατανάλωση, αλλά τα περίπτερα συνεχίζουν και δίνουν χαρές και με τα γλυκίσματα στα πιτσιρίκια και στους μεγαλύτερους με την ενημέρωση και τις εφημερίδες. Κρατιούνται μία ζωντανή πόλη καταστημάτων. Τα περίπτερα, εκτός από τον επιχειρηματικό τους ρόλο, για μένα εκτελούν και έναν κοινωνικό ρόλο.

Ξέρετε, το περίπτερο είναι και χώρος διακίνησης πληροφορίας και χώρος επικοινωνίας και όποιος τα προσπεράσει, ιδίως όταν είναι πολιτικός σε τοπικό επίπεδο, κάνει λάθος. Είναι όπως είναι στο χωριό το καφενείο, έτσι είναι και το περίπτερο στις με-

Σε αυτή την «κατάντια», τα περίπτερα παραμένουν ζωντανά καταστήματα

γάλες πόλεις. Είναι ο χώρος που θα περάσεις, αποκτάς μία ιδιαίτερη σχέση με τον περιπτερούχο, θα ανταλλάξεις απόψεις, θα πάρεις τα τσιγάρα σου, αν καπνίζεις, την καραμέλα αν έχεις το παιδί ή το εγγόνι σου, την εφημερίδα, θα ανταλλάξεις άποψη για την κύρια στήλη της εφημερίδος. Ο περιπτερούχος για εμένα επιτελεί επιχειρηματικό και κοινωνικό ρόλο. Με αυτή την σκέψη, στην ήδη εικοσαετή μου διαδρομή στην αυτοδιοίκηση, στην περιοχή, είχα έχω και θα έχω άριστη σχέση και επικοινωνία μαζί τους.

(...) Ο Δήμος δεν είναι επιχείρηση. Ο Δήμος πρέπει να υπηρετεί τον πολίτη, να υπηρετεί τον επιχειρηματία, να υπηρετεί τον επαγγελματία. Δεν πρέπει ο Δήμος να κάνει τον επιχειρηματία. Σε αυτή τη λειτουργία μου, να δίνω την δυνατότητα, να «κοινομήσει» περισσότερα και νόμιμα, ο περιπτερούχος ή νόμιμα ο καταστηματάρχης ή νόμιμα ο επαγγελματίας, να τρέχω να καλύψω τα αιτήματα, νόμιμα, των δημοτών μου, αυτή είναι η δουλειά μου. (...)

Μετά από έξι χρόνια, ενώ όλες οι άλλες ευρωπαϊκές χώρες έχουν «απελευθερωθεί», εμείς είμαστε ακόμα μέσα σε μνημόνιο. Τι έφταιξε;

Η Ελλάδα, είναι το καλύτερο οικόπεδο της Γης. Η Ελλάδα, κουβαλάει τη μεγαλύτερη Ιστορία, τον μεγαλύτερο πολιτισμό και έχει βάλει τις βάσεις για τις επιστήμες. Στην Ελλάδα, δεν φταίει, ούτε το οικόπεδο, ούτε ο Έλληνας. Φταίνε οι εξουσίες που επέλεξε και

επιλέγει σε όλα τα επίπεδα. Εκεί είναι το πρόβλημα. Θα πρέπει να καταλάβουμε, ότι δεν είναι θέμα οικονομικό. Είναι θέμα αλλαγής πνεύματος και νοοτροπίας. Ο Έλληνας ξέρει καλά να κρίνει και λέει, αλλά δεν ξέρει καλά το ρήμα «κάνω». Οι περισσότεροι κρίνουν και λεν, αλλά «κάνω» δεν λέει κανένας. Είμαι είκοσι ένα χρόνια δήμαρχος, εάν κάποιος πρωί έρθετε έξι και ένα και δεν είμαι στο γραφείο μου, εκείνο το πρωί θα έχω πεθάνει. Ποιος δήμαρχος ή ποια εξουσία, το κάνει αυτό; Η διοίκηση, έχει δύο λέξεις, το «δίκαιο» και το «παράδειγμα». Είναι αίμα, ιδίως το παράδειγμα, είναι αίμα!

Πως ζητάμε να πάει η χώρα μπροστά, με ανθρώπους οι οποίοι δεν διοίκησαν ποτέ; Εγώ διοικώ από την Σχολή Ευελπίδων, μισό αιώνα και αυτόν τον μισό αιώνα, κάνω λάθη και σήμερα, κάνω λάθη. Βλέπεις ανθρώπους, οι οποίοι τυχάρπαστα, ενταχθήκαν σε ένα κόμμα, πήραν μία κομματική ταυτότητα, αναρριχούνται σε διοικήσεις οργανισμών και επιχειρήσεων, χωρίς να γνωρίζουν ούτε μία λέξη από πλευράς διοίκησης.

Έρχονται τα κόμματα, το ένα μετά το άλλο στην εξουσία και φέρνουν τους δικούς τους ανθρώπους, καταλαμβάνουν την εξουσία. Από τους πέντε χιλιάδες, αν οι εκατό είναι χρήσιμοι, οι υπόλοιποι είναι άχρηστοι. Τώρα, προετοιμάζεται για την εξουσία η Νέα Δημοκρατία, βρίσκει τα κομματόσκυλα, κάνει τον ίδιο πίνακα, για να καταλάβει την εξουσία και να πειραματιστεί στην πλάτη την δική σου και την δική μου. Όχι ρε παιδιά, θα πρέπει κάποτε να καταλάβουμε ότι χρειάζονται άνθρωποι. Ο Έλληνας την πάτησε από τις εξουσίες που διαχρονικά επέλεξε σε όλα του τα επίπεδα.

Τι είναι αυτό που θα αλλάξει τα πράγματα, τι είναι αυτό που μπορεί να φέρει – όπως είπατε και εσείς – μία άλλη Ελλάδα;

Ο επαγγελματισμός σε όλα τα επίπεδα, με μία διοίκηση δικαίου και παραδείγματος, είναι αυτή η οποία θα του φέρει το αποτέλεσμα. Αλλαγή νοοτροπίας, αλλαγή πνεύματος,

Υπήρχε μία ασυδοσία στην διαχείριση του εθνικού μας πλούτου και πάρα πολλοί συνέδεσαν την διαχείριση των Δήμων με την επιχειρηματικότητα.

επαγγελματισμός και δόξα το θεό, θα πρέπει να αξιοποιήσουμε στο έπακρο και την τελευταία δραχμή, χωρίς καμία σπατάλη και με πλήρη διαφάνεια. Εάν γίνουν αυτά, θα μπορούμε να δούμε την άλλη Ελλάδα. Αν όμως δεν γίνουν, πώς θα πάω να απαιτήσω εγώ, από τον καταστηματούχο και τον περιπερούχο, ο οποίος πολεμάει στο πεζοδρόμιο εκ του «ανασφαλούς» να είναι νόμιμος, όταν εγώ, είμαι εκ του ασφαλούς, παράνομος;

Η ελληνική Οικονομία ακόμα υποφέρει, ενώ άλλες χώρες της Ευρώπης, όπως η Γερμανία, αναπτύσσονται και κερδοφορούν. Πολλοί κατηγορούν τους δανειστές μας για την κατάσταση που βρίσκεται η Οικονομία, ενώ άλλοι υποστηρίζουν ότι τα λάθη ξεκίνησαν εντός συνόρων. Ποιος φταίει τελικά ο Γερμανός ή ο Έλληνας;

Εγώ είμαι αντί-Γερμανός, όχι για αυτό που γίνεται σήμερα, είμαι περισσότερο αντί-Γερμανός, γιατί τον πατέρα μου τον τουφέκισαν οι Γερμανοί. Άρα μη μου μιλάτε εμένα για Γερμανό, διότι αισθάνομαι ότι το μίσσημα της ανθρωπότητάς, είναι η γερμανική φυλή. Δεν μιλάω για τον σημερινό Γερμανό, μιλάω για αυτό που έκανε το Τρίτο Ράιχ. Αυτό που έκαναν αυτοί οι άνθρωποι ήταν ένα μίσσημα, που προφανώς και κουβαλάει η γερμανική φυλή και προφανώς το «κουβαλάει» και η Ευρώπη. (...) Η γερμανική διαδικασία και η γερμανική κουλτούρα, σε ότι αφορά την ιστορία που εκπορεύεται από το Τρίτο Ράιχ, δεν πιστεύω ότι υπάρχει άνθρωπος, στη Γη, που μπορεί να την δεχτεί. Πολύ περισσότερο εγώ, με τα βιώματα που κουβαλάω στην ζωή μου.

Από εκεί και πέρα όμως, μήπως εμείς φέραμε την γερμανική κατοχή, σε οικονομικό πλαίσιο στην πατρίδα μας, με την λειτουργία μας; Εδώ είναι το καμπανάκι το δικό μου αυτή τη στιγμή. Έχει γίνει κατανοητό, από τους ανθρώπους που κυβερνάνε σε όλα τα επίπεδα; Δηλαδή σήμερα, αυτές οι εξουσίες που οι πολίτες επιλέγουν σε τοπικό και συγκεντρωτικό επίπεδο, ξέρουν ότι τους επιλέγουν για να

Τα περίπτερα, εκτός από τον επιχειρηματικό τους ρόλο, για μένα εκτελούν και έναν σοβαρό κοινωνικό ρόλο.

δουλέψουν για να μην κλέψουν και για να προσφέρουν στον τόπο και τους ανθρώπους του; Ή πηγαίνει ο καθένας για να αποκτήσει αυτοκίνητο, οδηγό, λεφτά και εξουσία; Εγώ, είμαι σε αυτή την καρέκλα και έχω στο μυαλό μου να πεθάνω, ως δήμαρχος, σαν τον Πλαστήρα. Χωρίς λεφτά και χωρίς κλειδιά. Αφήνοντας πίσω μου το ίχνος του εργατικού ανθρώπου, που ξεκίνησε φυλάγοντας στην Πεντέλη γίδια και δουλεύοντας στο λατομείο και που δίνει το αίμα του και τη ζωή του για τον τόπο του. Όσο ο θεός μου δίνει υγεία και όσο οι δημότες με στηρίζουν θα είμαι σε αυτή την καρέκλα.

Σε μία πολύ δύσκολη εποχή για την ελληνική Οικονομία, πολλοί Δήμοι αντιμετωπίζουν πρόβλημα Οικονομικής βιωσιμότητας. Δήμοι έχουν φτάσει στο σημείο να κηρύξουν πτώχευση. Τα στοιχεία δείχνουν ότι εσείς κρατάτε σφιχτά τα «λουριά» στην Πεντέλη. Με την εμπειρία σας, τί πρέπει να κάνουν οι Δήμοι για να ξεπεράσουν τις δυσκολίες;

Η διοίκηση και σε κεντρικό επίπεδο και σε επίπεδο Δήμων, «έπαθε» στο παρελθόν και σε πολλές περιπτώσεις συνεχίζει να πάσχει από κακοδιαχείριση των αιρετών και δεν θα πρέπει να το κρύβουμε, γιατί αυτοί ήταν πολιτική της κεντρικής πολιτικής σκηνής, είτε ήταν δήμαρχοι σε τοπικό επίπεδο. Υπήρχε μία ασυδοσία στην διαχείριση του εθνικού μας πλούτου και πάρα πολλοί συνέδεσαν την διαχείριση των Δήμων με την επιχειρηματικότητα. Δηλαδή, μετατρέψανε τους Δήμους από κομμάτια της διοίκησης του Κράτους, στα οποία κατά βάση έπρεπε να ισχύει το δημοσιονομικό σύστημα σε ιδιωτικές επιχειρήσεις. Σκεφτείτε ότι αυτός ο Δήμος, όταν ήρθα εγώ, είχε 5 κοινωφελείς

επιχειρήσεις και μία Α.Ε.. Αυτή η διαδικασία μας οδήγησε στο να βλέπεις Δήμους να χρωστάνε 15 εκατ. όπως όταν ήρθα εγώ εδώ. Σας πληροφορώ, ότι την δύσκολη αυτή περίοδο, που για μένα είναι ευκαιρία, ο Έλληνας να μην την εκλάβει σαν μία περίοδο κατάντιας, αλλά σαν μία περίοδο ευκαιρίας, να κουνήσει το κεφάλι του και να κάτσει να λειτουργήσει όπως η περίοδος επιβάλλει. Φέτος, ο δήμαρχος της προηγούμενης δεκαετίας δεν είναι ίδιος με τον δήμαρχο αυτής της κρατικής διακυβέρνησης. Ένας δήμαρχος ο οποίος δεν γίνει επαγγελματίας, δεν θα μπορέσει να σταθεί στην καρέκλα του Δημάρχου. Ένας δήμαρχος ο οποίος δεν διαθέτει χρόνο, που δεν διαθέτει γνώσεις που δεν ξέρει να διοικεί, είναι σίγουρο ότι θα χαθεί την επόμενη τετραετία ή θα βρεθεί κατηγορούμενος στα δικαστήρια.

Σε τοπικό και εθνικό επίπεδο, ακούμε συνέχεια, ότι έρχεται η Ανάπτυξη, αλλά ο Δήμος Πεντέλης, φαίνεται ήδη πως βρίσκεται σε αυτό τον δρόμο. Τί είναι αυτό που φέρνει την Ανάπτυξη σε ένα Δήμο;

Αυτή τη στιγμή το παράδειγμα του Δήμου Πεντέλης, πρέπει να το πάρει η τοπική αυτοδιοίκηση για όλους τους Δήμους. Ξεκινήσαμε με χρέος 15 εκατ. ευρώ, όταν ανέλαβα την Καλλικρατική διακυβέρνηση. Ξεκινήσαμε με επτά επιχειρήσεις και μία Α.Ε.. Αυτή τη στιγμή δεν υπάρχει καμία επιχείρηση, μήκαν όλες σε εκκαθάριση και τελειώσαμε. Αυτή την στιγμή μειώσαμε το χρέος στα 2-2,5 εκατ. ευρώ και παράλληλα υπάρχει ένα τεράστιο αναπτυξιακό έργο. Ανάπτυξη δεν κάνεις ούτε από κεφάλαια του Δήμου, ούτε από κεφάλαια του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων (ΠΔΕ). Κάνεις με κεφάλαια της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εγώ, αυτά τα τελευταία δύο χρόνια, έχω κάνει έργο 6 εκατ. στην δημοτική κοινότητα της Πεντέλης, σχολεία και κλειστό γυμναστήριο. Επιπλέον, 1,5 εκατ. ευρώ ήταν ο βρεφονηπιακός σταθμός στην δημοτική κοινότητα Μελισσιών. Ακολούθησαν, έξι ενεργειακές αναβαθμίσεις σχολεί-

ων, συνολικού προϋπολογισμού 3-3,5 εκατ. ευρώ. Έγιναν ανακαινίσεις των παιδικών χαρών, έργα αποχέτευσης και χιλιάδες άλλα μικρό-έργα. Όλα αυτά έγιναν και συνεχίζουν να γίνονται, γιατί η Ανάπτυξη πλέον δεν είναι θέμα της πατρίδας, είναι θέμα της Ευρώπης.

Διαφάνεια, νοικοκύρεμα των οικονομικών, διαδικασίες και διαδικασίες και από εκεί και πέρα, ο δήμαρχος δεν έχει τίποτα και κανέναν να φοβάται. Άλλωστε και εγώ πέρασα, την πρώτη μου θητεία εδώ, τεράστιες φουρτούνες και η αποδοχή στην πόλη είναι πλέον πλήρης.

Την προηγούμενη εβδομάδα, βρεθήκατε στις Βρυξέλλες, για το «Σύμφωνο των Δημάρχων». Στην Ευρώπη, ποια είναι η εικόνα; Θα συνεχίσει η χρηματοδότηση;

Είχα την τύχη και την τιμή, ο στρατός, να με έχει εκπαιδεύσει στην Γαλλία, έχω την δυνατότητα να μιλάω πολύ καλά, την γαλλική γλώσσα και τοποθετήθηκα, στις Βρυξέλλες στην γαλλική. Το θέμα είναι η κλιματική αλλαγή και οι επιπτώσεις που αυτή έχει επιφέρει στην λειτουργία των κοινωνικών και των κρατών. Παρουσίασαν τα κράτη-μέλη, πρακτικές καινούργιες, οι οποίες τους έδωσαν την δυνατότητα να αντιμετωπίσουν τις καταστροφές της κλιματικής αλλαγής. Εκεί είδα το εξής εκπληκτικό. Υπάρχει μία Βόρειος Ευρώπη, η οποία αντιμετωπίζεται απορροφώντας το 80% των κονδυλίων και μία Νότια Ευρώπη η οποία... καθεύδει. Είδα λοιπόν ότι μία καλή πρακτική ενός Δήμου στην Ολλανδία, ο οποίος όταν ανεβαίνει η στάθμη του Ρήνου, τα σπίτια ξεκολλούσαν από το έδαφος και ανέβαιναν τρία και τέσσερα μέτρα, όσο ανέβαινε το νερό. Αυτή την πρακτική, την πλήρωσε η Ευρώπη. Μία άλλη πρακτική είναι σπίτια που απειλούνταν από το νερό, μετακινήθηκαν ολόκληροι οικισμοί - με λεφτά της Ευρώπης- σε άλλα υψώματα.

Και διερωτήθηκα, στην πατρίδα μας, έχουν αντιμετωπιστεί έτσι οι καταστροφές; Κατάλαβα ότι δεν έχουν αντιμετωπιστεί. Σηκώθηκα και πήρα

τον λόγο και είπα στην επιτροπή, ότι πρώτων απαιτείται οι ευρωπαϊκές διαδικασίες, στα θέματα που αφορούν την αντιμετώπιση των καταστροφών από τις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής, να γίνονται στο πλαίσιο μίας πολιτικής στρατηγικής η οποία θα πρέπει να χαράσσεται με τις αρχές της ισότητας των μελών της Ευρώπης, της ισότητας Νότου και Βορρά. Είπα το αυτόνομο. Το δεύτερο, είναι

η στέρση που υπάρχει στους Δήμους. Από την Ελλάδα είμαστε στους 5.000 Δήμους του συμφώνου της Ευρώπης, περίπου 100-110 Δήμοι. Το «know-how», των Δήμων αυτών, για την είσοδό του σε προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ποιο είναι;

Εντός συνόρων, οι Δήμοι έχουν διαφορετικό βαθμό επιτυχίας, στην απορρόφηση της χρηματοδότησης. Πως μπορεί να βελτιωθεί η κατάσταση;

Σας πληροφορώ ότι σε πολλούς από αυτούς τους Δήμους, αυτοί που χειρίζονται τα προγράμματα δεν ξέρουν να χειρίζονται καλά την αγγλική γλώσσα για να μπορέσουν να λειτουργήσουν. Εδώ ποια είναι η ευθύνη της Ευρώπης; Η ευθύνη της Ευρώπης πρέπει να φτιάξει ένα υπάλληλο, «liaison» (σ.σ. σύνδεσμο), δικό του υπάλληλο, ο οποίος θα έχει την ευ-

Η διοίκηση και σε κεντρικό επίπεδο και σε επίπεδο Δήμων, «έπαθε» στο παρελθόν και σε πολλές περιπτώσεις συνεχίζει να πάσχει από κακοδιαχείριση των αιρετών

θύνη της σύνδεσης, μεταξύ της κεντρικής Ευρώπης και του Δήμου, ο οποίος θα ξέρει πως θα χειριστεί τα θέματα και πως θα πρέπει να τα προωθήσει. Είναι ευθύνη της Ευρώπης να φτιάξει το δίκτυο αυτό, δεν είναι ευθύνη του δήμου να έχει έναν «υπαλληλάκο», να του δημιουργήσει το ευρωπαϊκό πνεύμα στο μυαλό και αυτός ο υπάλληλος, πρέπει να υφίσταται σεμινάρια στην Ευρώπη, στα οποία κατά περίπτωση και ανάλογα με τις προσκλήσεις που θα δίνονται να είναι και η εκπαίδευσή του.

Δεν σας κρύβω ότι προχτές ήρθε στο email μου, η άποψη της επιτροπής η οποία προώθησε τα θέματα στο διοικητικό συμβούλιο των δημάρχων με πολύ θετικά σχόλια και για τις τρεις τοποθετήσεις. Τώρα το τι θα γίνει με τα θέματα αυτά; Υπάρχει μόνιμα ο πόλεμος Βορρά - Νότου και αυτό ο πόλεμος όπως υπάρχει σε επίπεδο κεντρικών εξουσιών, μετατρέπεται και σε επίπεδο Δήμων. Για αυτό χρειάζο-

Ένας δήμαρχος ο οποίος δεν διαθέτει χρόνο, που δεν διαθέτει γνώσεις που δεν ξέρει να διοικεί, είναι σίγουρο ότι θα καθεί την επόμενη τετραετία ή θα βρεθεί κατηγορούμενος στα δικαστήρια.

νται οι προσωπικότητες σε επίπεδο δημάρχων. Να πηγαίνουν στα συνέδρια, να γνωρίζουν το θέμα, να μιλούν την γλώσσα και πάνω από όλα, να παλέψουν και να διεκδικήσουν.

Τι είναι αυτό που κάνει τον Δήμο Πεντέλης να ξεχωρίζει;

Το καλό κρασί είναι καλό και γιατί έχει παλιώσει. Εγώ σε αυτή τη φάση της αυτοδιοικητικής μου διαδρομής μπορώ να συγκεντρώνω στον εαυτό μου την οργάνωση και τη διοίκηση, που μου έδωσαν οι ένοπλες δυνάμεις και θεωρώ ότι είναι το μεγάλο μου ατού, πλην όμως πρέπει να σας πω

Όταν ανέλαβα εγώ, ο δήμος είχε 5 κοινωφελής επιχειρήσεις και μία Α.Ε.. Αυτή η διαδικασία μας οδήγησε στο να βλέπεις Δήμους να κρωστάνε 15 εκατ. ευρώ

ότι τα χαρίσματα της ηγεσίας και της επικοινωνίας, είναι κάτι που πρέπει να έχεις, κάτι που σου δίνει ο θεός. Επίκτητα χαρίσματα, η οργάνωση και η διοίκηση που μου έδωσαν οι ένοπλες δυνάμεις και το πλήρες γνωσολόγιο μίας αυτοδιοίκησης το οποίο δεν είναι κάτι που το «φοράς» και τελείωσες, είναι κάτι που το «φοράς» καθημερινά. Καθημερινά πρέπει να επενδύεις σε ένα στέλεχος αυτοδιοικητικό, όπως θέλω να πιστεύω ότι είμαι, απαιτείται μελέτη σκληρή δουλειά, πλήρη ενημέρωση για το νομοθετικό πλαίσιο καθημερινά, άποψη για όλα και κυρίως ελεύθερο μυαλό, το οποίο έρχεται, άμα δεν είσαι κομματοκεντρικά δεσμευμένος. Εγώ είχα την τύχη να μην πλεχτώ, με κόμματα, σχήματα και συστήματα, αλλά να μπλεχτώ, με το κόμμα μου που είναι η αυτοδιοίκηση και αυτό με βοήθησε να έχω μία πλήρη αποδοχή των κατοίκων, φαίνεται άλλωστε αφού την 5η μου θητεία, πήρα πάλι στην Πεντέλη %82. Είναι κάτι που δείχνει ότι δεν ψηφίζω ζομαι μόνο από ορισμένη μερίδα, ψηφίζω γενικά από όλους. Αυτή τη στιγμή όμως, είναι αδιανόητο, να μην ισχύει για τον δήμαρχο το ασυμβίβαστο, αλλά να έχει θεσπιστεί, να μπορεί ο δήμαρχος να κάνει άλλη μία δουλειά. Είναι αδιανόητο για εμένα. Πώς υπάρχει δήμαρχος ο οποίος είναι γιατρός και παράλληλα είναι και δήμαρχος. Ιδίως για πόλεις των εκατό χιλιάδων, όπως είμαστε εμείς (...) Αυτό είναι το πρώτο που η κυβέρνηση πρέπει να κόψει. Ο δήμαρχος που σήμερα δεν είναι «full time» απασχόλησης, για μένα αποτυχαίνει όχι αυτός, ο τόπος του.

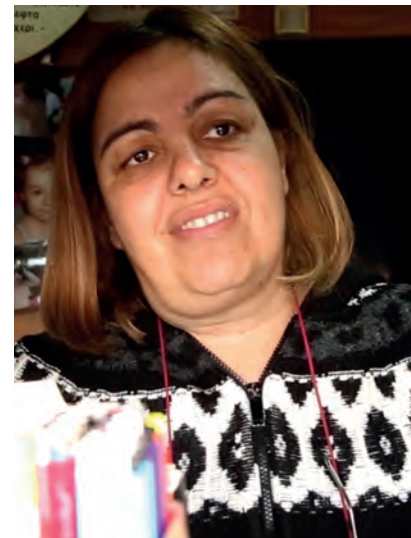
Απόψεις

Τι δηλώνουν οι επαγγελματίες της περιοχής

Η κίνηση είναι περιορισμένη, ο κόσμος αγοράζει μόνο τα εντελώς απαραίτητα. Ένα πακέτο τσιγάρα να καπνίσει, μία τσίχλα, οι λογαριασμοί μένουν πολύ χαμηλά. Ο κόσμος δεν θα πάρει πέντε εισιτήρια, θα πάρει το ένα εισιτήριο που θέλει τώρα και μετά βλέπουμε. Για τα σοβαρά προβλήματα της αγοράς μιλούν στο RTN περιπετερούχοι και καταναλωτές και όπως επισημαίνον «Τα μνημόνια έχουν επηρεάσει όλα τα καταστήματα, πόσο μάλλον τα περίπτερα».

Ελένη Παξιμάδη, υπάλληλος περιπτέρου

Έχει αυξηθεί ο φόβος και η εγκληματικότητα

Εσείς όμως παρά τα μειωμένα έσοδα, συνεχίζεται να έχετε τους ίδιους και περισσότερους λογαριασμούς. Πως τα βγάζετε πέρα;

Και μόνο που μπαίνεις στην πόρτα και βάζεις το κλειδί, αυτά τρέχουνε είτε έχεις, είτε δεν έχεις δουλειά.

Το περίπτερο είναι μία επιχείρηση που βρίσκεται στο πεζοδρόμιο. Το πρωί είναι καλό για τις πωλήσεις, αλλά το βράδυ δεν είναι επικίνδυνο;

Πρώτα από όλα είναι ο φόβος. Ο φόβος για τις κλοπές. Τώρα βάλουμε και κάμερες. Κάθε φορά που έρχομαι, όπως τώρα το πρωί, κοιτάζω τα παιδιά μου λες και θα τα κοιτάξω για πρώτη φορά. Και μόνο που το ανοίγω, τρέμω. Γιατί έχω πέσει και θύμα ληστείας. Μπήκανε μέσα με την απειλή όπλου από πίσω και μου πήρανε τα πράγματα. Και ο μπαμπάς μου ένα βράδυ που ήταν εδώ, μπήκανε μέσα τον κλώτσησαν, τον πετάξανε κάτω, και του πήρανε ευτυχώς λίγα πράγματα, αλλά δεν παύεις όταν έχεις βιώσει ένα τέτοιο πράγμα να είσαι πάντα επιφυλακτικός. Δηλαδή, δεν υπάρχει περίπτωση να μπω μέσα και να μην κλειδώσω.

Τι άλλες προκλήσεις αντιμετωπίζεις;

Το δεύτερο είναι η παραξενιά του πελάτη. Σήμερα σταμάτησε μία κοπέλα, μου λέει θέλω μία κάρτα των είκοσι, πάει στο αυτοκίνητο και μετά μου λέει το μετάνιωσε. Ξέρετε ότι εγώ θα την χρεωθώ αυτή για μία εβδομάδα; Δεν την ένοιαζε, έφυγε και στο καλό να πάει.

Παρά τις δυσκολίες, το περίπτερο στην Ελλάδα είναι παράδοση. Η πρωινή εφημερίδα, τα τσιγάρα, τα γλυκά. Πιστεύεται πως ο κόσμος το εκτιμά αυτό;

Όχι μόνο αυτό. Επειδή είμαστε παλιό περίπτερο, έρχεται ο κόσμος και σε ξέρει με το όνομά σου. Έρχεται ο κόσμος να σου πει και το παράπονό του, το πρόβλημά του, το οικογενειακό και άλλα πράγματα, να εκτονωθούν. Στο περίπτερο πρέπει να ξέρεις να ακούς και να μην τα βγάζεις παραπέρα. Να τα ακούς και να τα ξεχνάς.

Θεμιστοκλής Χρυσοστομίδης, περιπτερούχος

Πρέπει να αλλάξουν τα ποσοστά κέρδους

Πως έχει επηρεάσει η κρίση την εργασία σας στο περίπτερο;

Σίγουρα η κρίση μας έχει επηρεάσει σε πολύ μεγάλο βαθμό. Ο κόσμος έρχεται, αλλά αγοράζει λιγότερα πλέον.

Τα POS, εγκαθίστανται και στα περίπτερα, ο κόσμος θα έρχεται να ψωνίζει και με «πλαστικό» χρήμα. Αυτό είναι καλό για το περίπτερο;

Σίγουρα θα μας κοστίσει, όπως κοστίζει και σε άλλα καταστήματα, όταν πληρώνουν με κάρτα. Σε εφημερίδες, τσιγάρα, κάρτες κινητής θα είμαστε μείον, δεν θα βγάζουμε καν κέρδος.

Τι χρειάζεται να αλλάξει για να πάει καλύτερα το περίπτερο στην ελληνική αγορά;

Τα ποσοστά κέρδους στα προϊόντα που φεύγουν περισσότερο, όπως τσιγάρα, κάρτες, ελληνικός τύπος.

Ιωάννης Ανδριανόπουλος, υπάλληλος περιπτέρου

Ο κόσμος αγοράζει πλέον λιγότερα

Τώρα με την κρίση τα περίπτερα αντέχουν;

Ο κόσμος αγοράζει λιγότερα, γιατί η κρίση έχει επηρεάσει πάρα πολύ τον κόσμο. Τα μνημόνια έχουν επηρεάσει

όλα τα καταστήματα, πόσο μάλλον τα περίπτερα. Έρχεται λιγότερος κόσμος και κόσμος που αγοράζει λιγότερα.

Τα POS, εγκαθίστανται και στα περίπτερα, ο κόσμος θα έρχεται να ψωνίζει και με «πλαστικό» χρήμα. Αυτό είναι καλό για το περίπτερο;

Για το περίπτερο δεν νομίζω ότι είναι καλό, γιατί συνήθως τώρα με την κρίση, πουλάμε κυρίως καπνικά προϊόντα. Αν βάλουμε σε ένα περίπτερο κάρτες, τότε η τράπεζα θα θέλει να παίρνει ένα ποσοστό. Εμάς το κέρδος μας στα τσιγάρα, είναι μικρό, 2% οπότε δεν συμφέρει. Το πλαστικό χρήμα είναι για μεγάλα καταστήματα, για σούπερ-μάρκετ.

Στέφανος Κατσίκης, καταναλωτής

Στοχεύουμε στην εξάλειψη της φοροδιαφυγής

«Τώρα με την κρίση δεν αγοράζω τόσα πολλά όσα αγόραζα. Παλιά ερχόμουν να πάρω τσιγάρα, έπαιρνα και κάτι άλλο, έπαιρνα μία τσιχλα. Τώρα πια το αποφεύγω».

«Προτιμώ το «πλαστικό χρήμα», γιατί έτσι χτίζω το αφορολόγητο και γιατί έτσι θα εξαλειφθεί η φοροδιαφυγή. Θεωρώ ότι θα το παίρνει το κράτος κατευθείαν και δεν θα υπάρχουν τα προβλήματα που υπάρχουν σήμερα. Εδώ που φτάσαμε, φτάσαμε γιατί δεν πληρώνουμε ο ένας τον άλλο».